

Лотофаги

Зеров Микола Костянтинович

Одіссея, IX, 82-104

З-під Трої і кривавого туману,
Від чорних днів ненаглої війни
Цар Одиссей пригнав свої човни
На сонні плеса тихого лиману.

І там громадку нашу, горем гнану,
Зустріли лотофаги, з глибини
Землі своєї принесли вони
Поживу нам солодку і незнану.

І їли ми, і забували дім,
Сім'ю й родовище, в краю чужім
Ладні довіку жить на готовизні.

Та мудрий цар не дав лишитись нам
І силоміць нас повернув отчизні —
В науку іншим людям і вікам.

2.05.1926

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/lotofahy